

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Ct.

Nr 16

DE EXPO OPENT HAAR POORTEN

Donderdag, 17 april 1958

OPENING VAN DE WERELDTENTOONSTELLING 58
...EN VAN DE AUTORENBAAN VAN KUIFJE !

DONDERDAG, 17 april wordt de grootste dag van het jaar. Denk maar even : dan wordt de Wereldtentoonstelling van Brussel opengesteld voor het publiek, en op die dag zal eveneens tot grote vreugde van alle jongens de AUTORENBAAN VAN KUIFJE ingehuldigd worden.

Wanneer je de prachtige tentoonstelling bezoekt, moet je beslist eens komen kijken in het « Kinderrijk » naar de AUTORENBAAN VAN KUIFJE, die speciaal werd gebouwd voor de jonge sportliefhebbers. Je zult er de gelegenheid krijgen met een elektrische miniatuurauto te rijden.

De autorenbaan werd gebouwd in samenwerking met de firma's MERCEDES, ENGLEBERT, PONTIAC en met de medewerking van TOURING WEGENHULP en KUIFJE. De AUTORENBAAN VAN KUIFJE zal van 17 april tot 19 oktober alle dagen toegankelijk zijn.

De ingangsprijs van de AUTORENBAAN VAN KUIFJE werd bepaald op 5 F. Indien er een grote toeloop zou zijn, wordt er voorrang verleend aan de leden van de Kuifje's klub, op vertoon van hun lidkaart.

De scholen kunnen eveneens in groep de AUTORENBAAN VAN KUIFJE bezoeken nl. op maandag, dinsdag, woensdag en vrijdag, maar dan moeten ze eerst hun aanvraag schriftelijk indienen bij Kuifje, Brussel.

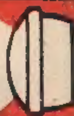
Leve de Wereldtentoonstelling !

Leve de AUTORENBAAN VAN KUIFJE !

Kuifje

ZIE JE KLAAR ?

Ziehier de oplossingen van de Prijsvraag ACEMCY-VITA-VITADYNE !

Vergelik ze dadelijk met de jouwe, aldus weet je reeds vooraleer de prijzen uitgedeeld worden, of je bij de gelukkigen bent.

VRAAG I :

A = 3 B = 2 C = 6
D = 4 E = 7 F = 10
G = 5 H = 8 I = 9
J = 1

VRAAG II :

Er zijn vijf inbreuken op de wegcode.

BIJKOMENDE VRAAG :

Het antwoord op deze vraag zal pas bekend zijn, wanneer de antwoorden geschift werden.

OPGEPAST !

Iedere winnaar zal schriftelijk verwittigd worden.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

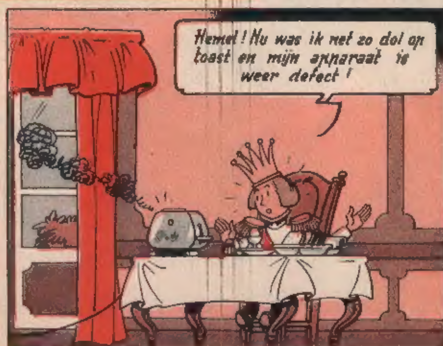
DANIEL ONGENADEN, Hekstraat, 8, Kortijs (Montenaken), *zou graag willen korresponderen met een jongen van 12 à 14 jaar uit België of Nederland. Daniël houdt van film, lektuur, geschiedenis, camping en verzamelt allerlei punten. Hij houdt ook veel van de natuur.*

LISETTE VOLDERS, Gen. de Kroachstraat, 134, Leopoldsburg (Limburg), *zou willen korresponderen met een meisje van 15 à 16 jaar in het Nederlands. Lisette is 15 jaar en houdt van sport, lektuur, jazz en film.*

HANS MENSINK, Brink, 1, Zwolle (Nederland), *is 14 jaar oud en houdt van sport, fotografie, lektuur en muziek. Hij zou graag willen korresponderen met een Vlaamse jongen van 13 à 15 jaar met moderne opvattingen.*

ANKIE MENSINK, Brink, 1, Zwolle (Nederland), *zou graag willen briefwisselen met een Vlaams meisje van 11 à 13 jaar. Ankie zelf is 12 jaar en houdt van zwemmen, populaire muziek en lezen. Zij verzamelt suikerzakjes.*

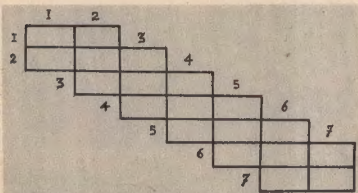
DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

WONDERTRAP MET LETTERGREPEN

VAN links naar rechts en van onder naar boven **dezelfde** woorden vormen, echter niet met één letter per vakje, doch één **lettergreep per vakje**. Die woorden dienen te beantwoorden aan de volgende bepaling:

1. Niet gisteren en ook niet vandaag. — 2. Jakob van Artevelde is er een. — 3. Naar gelang. — 4. Oprecht en vurig, innig. — 5. Aanspraak vol lof, doch in droeve omstandigheden. — 6. Die maand bracht ons veelal sneeuw en vorst. — 7. Stad in Henegouwen. Kan je de lettergrepen heus niet vinden, dan lees je ons blad van volgende week!

ZOEKPLAATJE

Wat zoekt deze boer zo ijverig? Kijk goed, je vindt het gezochte beslist.

Oplossing van het zoekplaatje op blz. 31.

DE ZONEN VAN LAMBIK

HIJ GELEEK ER NIET OP

IN een dorpke aan de oever van de Schelde had men het lijk van een onbekende uit de stroom opgevist. Er werden mensen uitgenodigd om het lijk te komen herkennen maar de resultaten bleven uit. Tegen de avond kwam er nog een heer. De veldwachter bracht hem bij het lijk en de man sprak.

— Neen, dat ben ik niet.

Juist op dat ogenblik kwam de burgemeester binnen en toen de zonderlinge man buiten was, sprak hij:

— Maar garde, dat was ne gevaarlijke gek. Waarom hebt ge die niet aangehouden? Of heb je niet gehoord wat die man zei?

— Ik vond dat helemaal geen reden om die mens aan te houden, burgemeester, sprak de veldwachter. Die man had gelijk, ik heb het goed gezien. Hij geleek werkelijk niet op de dode.

*

EEN bar in Texas. Cowboys zitten te pokeren en gieten de whisky door hun keelgat. Een cowboy komt binnen, gaat aan de toog hangen en vraagt aan de barman:

— Voor mij een glas melk.

De baas bekijkt zijn klant van kop tot teen en antwoordt:

— Een glas melk kan ik u niet geven maar mijne kleine zijn mannekensbladeren kan ik van de zolder naar beneden halen.

(Mopjes ingezonden door R. Peeters.)

IN DE KLAS

Meester: Hoe kom je aan die grote inktvlek in je schrijfboek?

Jan: Eerst waren het maar vier kleine inktvlekjes, maar toen papa me voor iedere vlek een oorveeg beloofde, heb ik er één grote van gemaakt.

RA, RA ,RA...

1. Hoeveel kanten heeft een ei?
2. Welke kunst is de meest smaakvolle?
3. Welke tijden zijn voor het ganse mensdom het belangrijkste?

Antwoorden

1. Twee: binnen- en buitenkant.
2. De kookkunst.
3. De maaltijden.

(Raadsels ingezonden door Paul Dekker, Deurne-Noord.)

HIJ WAS ZIEK GEWEEST

Leraar: Frans, waarom ken je je les van geschiedenis niet?

Frans: Ik ben ziek geweest, mijnheer.

Leraar: Zo, en hoelang ben je ziek geweest?

Frans: Van aan de dood van Karel de Grote, mijnheer.

(Mopjes ingezonden door Gilbert de Mulder, Gent.)

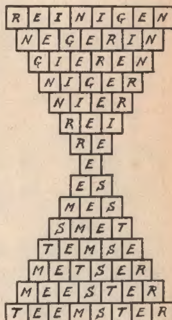
NOG AL GLAD

Karel en Steef hebben het over natuurkundige verschijnselen.

Karel: Koude doet voorwerpen krimpen en warmte doet ze uitzetten.

Steef: Precies. Het is daarom dat de dagen korter worden als het koud is en langer worden als het warm is!

(Mopje ingezonden door Gereird Bakker, Maarssen, Nederland.)

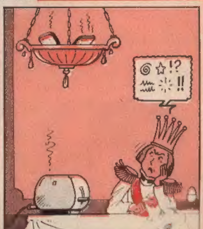
Dat is de juiste oplossing van ons kruiswoord van vorige week.

DOOR WILLY VANDERSTEEN

FABRE,

de insektenvriend

door E. Aidans

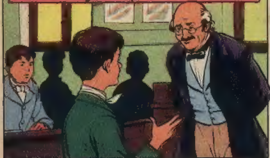

Ho, denk dat maar niet ! Ik bestudeer het leven van honderden kleine insekten. Het is boeiend, hoor !

Eindelijk is zijn vader weer gezond en herneemt zijn werk.

Henri, ik heb vertrouwen in jou. Je bent een echt geleerde. Je weet zovele dingen...
Maar dat brengt ons niet verder, Marie...

Maar schrijf !... Waarom teken je voor de anderen die duizenden wonderbare dingen niet op die jij het eerst hebt waargenomen... Dat verhaaltje van het insekt dat zijn prooi gevoelloos maakt bijvoorbeeld ?

Van die dag af begon Fabre alles neer te schrijven wat hij reeds geobserveerd had over het geheimzinnig leven van de insekten.

Vader, een brief van een uitgever te Parijs... Hij zou je artikelen in boekvorm willen uitgeven.

Al zijn vrije tijd besteedt de leraar aan de studie van zijn kleine vriendjes de insekten...
Kijk, Jules, heb je dat mooie diertje gezien ?

Op zekere dag op school..
Ik verzeker u, mijnheer de direkteur, dat ik hem gisteren heb gezien, gekleed als een boer, op zijn buik naast de weg in het gras...

Die Fabre is gek ! Wat een schandaal ! Zich op een zondag zó gedragen ! Hoe kunnen zijn leerlingen hem nog respekteren ? Laat hem onmiddellijk hier komen !

Ik zou mijn lessen in openlucht willen geven. Jammer genoeg aanzien de meeste pedagogen de school voor een gevangenis !

Mijnheer de direkteur ontbiedt u onmiddellijk in zijn kantoor.
De klas is uit voor vanmorgen. Ga nu maar spelen in de vrije natuur.

Mijnheer Fabre, ik heb genoeg van al je origineel gedoe en je insekten. Je bent een Bohemer en je speelt met je leerlingen !
En de meeste van m'n kollega's slagen er alleen in hen te vervelen, mijnheer de direkteur...

Vergeet niet dat een professor ook kan ontslagen worden, mijnheer Fabre. Je bent me respekt verschuldigd !
Het respekt moet verdiend worden, mijnheer de direkteur !

Mijnheer de direkteur !... Het is de minister van Openbaar Onderwijs, mijnheer Victor Duruy, in hoogsteigen persoon !

Excellentie, ik ben zeer verheugd door uw onverwacht bezoek !
Mag ik u voorstellen, mijn vriend de heer Delagrave, de uitgever van de werken van de bewonderenswaardige geleerde die les geeft in uw school...

Mijnheer de minister heeft al uw werken gelezen en ze hebben hem buitengewoon geboeid !
Ik zou graag een van uw proefnemingen willen bijwonen, mijnheer Fabre.

Een kwartier later...
En dat diertje daar, plooit zijn voorste poten samen als wou het gaan bidden...
Maar dat is allemaal zeer interessant, mijnheer Fabre !

Ik zal uw manuscripten uitgeven !
Ik denk er aan om in heel Frankrijk gratis avondlessen te organiseren. U zoudt die in uw streek moeten organiseren, mijnheer Fabre.

Wat is het heerlijk, Marie, zich eindelijk erkend te voelen nadat men zolang werd tegengewerkt !
Ik had je toch gezegd dat je eens beroemd zou worden !

Een maand later wordt Fabre te Parijs ontboden door de minister Duruy...
Ik kom weer vlug terug ! Ik hou niet van de drukke hoofdstad...

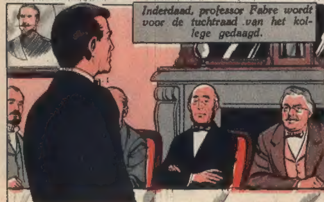

In het keizerlijk paleis wordt de nederige geleerde ridder gemaakt van het Légion d'Honneur door keizer Napoleon III.

Mag ik u een vraag stellen, mijnheer Fabre... Gelooft u in God ?
God ?... Maar ik zie Hem iedere dag ! Al die kleine diertjes beschamen onze hoogmoed en ze verheerlijken op wonderbare wijze de almacht van de Schepper !

Mijn beste vriend, u heeft een uitstekende indruk gemaakt op de keizerin. Ze zou u willen aanstellen als leraar van de kroonprins !
Laat me toch verder mijn duurbare insekten bestuderen...

Een week later...
VADER !
Ik heb een geschenk mee voor elk van jullie! Maar opgepast voor dit pakje. Het is een microscoop die me werd aangeboden door de voorzitter van de wetenschappelijke academie.

Drie jaar later wordt de keizerlijke regering door de opstand omvergeworpen.
Minister Duruy is nog maar pas uit het ministerie, en mijn vijanden hebben het reeds op mij gemunt !

Inderdaad, professor Fabre wordt voor de tuchtraad van het kollege gedaagd.

Mijnheer Fabre, je onderwijsmetode is in strijd met de traditie. De avondlessen die je geeft voor jongens en meisjes kunnen we niet langer dulden. Ze worden afgeschaft !

Vandaag zijn jullie de sterksten! Indien jullie nietsnutten kunnen gebruiken als leraar, vinden jullie er genoeg. Ik geef mijn ontslag !

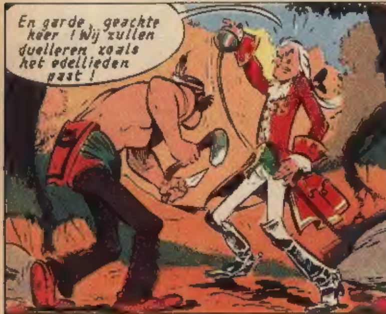

Volgende week : DE PLANEET OMEGA

HOEMPA PA

Hubert van Bladerdeeg waant zich alleen op het Amerikaans

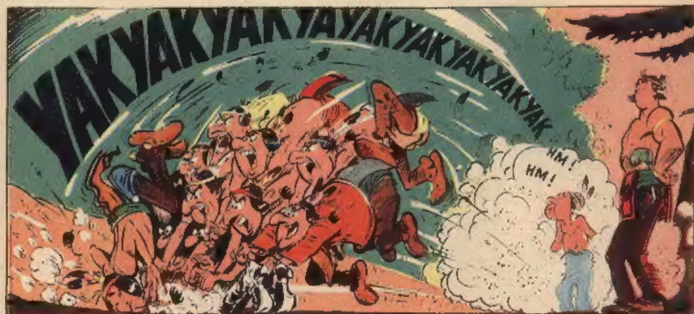

de Roodhuid

TEKST

TEKENINGEN

kontinent. Maar, Hoempa-Pa, de dappere krijger, bespiedt hem...

(Wordt voortgezet.)

BARON MOENS DE FERNIG

KOMMISSARIS GENERAAL VAN DE WERELDTENTOONSTELLING WENDT ZICH TOT DE LEZERS VAN KUIFJE

Is er ooit één mens geweest op deze aarde die er niet van gedroomd heeft de hele wereld te ontdekken ? Stoutmoedige ontdekkingsreizigers hebben zeeën en kontinenten doorkruist ; geleerden hebben jarenlang gepeild naar de diepste geheimen van het leven en van de materie; thans staan zij zelfs op het punt de interplanetaire ruimte voor de mens toegankelijk te maken.
Zij allen hebben zich gekweten van die zending die als van nature de mens toegewezen is : de wereld een menselijker aanschijn te geven.
Van harte wens ik dat de honderdduizenden jongeren die zich, dank zij de Algemene Wereldtentoonstelling, rekenschap zullen kunnen geven van de fundamentele evolutie welke zich in de huidige wereld voordoet, begrijpen dat ook voor hen een zware, doch edele taak is weggelegd. Mogen zij begrijpen wat het betekent mens te zijn !

Baron Moens de Fernig

DE EXPO

ZWITSERLAND geeft het uur van de Wereldtentoonstelling aan. Een groot deel van het Helvetisch paviljoen is ingenomen door de bewegingen van een uurwerk en door apparaten om sportevenementen te chronometreren. De fijnste creaties van deze bij uitstek Zwitserse nijverheid zijn tentoongesteld, evenals de geschiedenis van het tijdmeten door de eeuwen heen.

WAT biedt het paviljoen van de Europese Steenkool- en Staalgemeenschap? Niets dat je kan interesseren? Wees niet te vlug met je antwoord! Zou je niet graag een mijn zien? De mijn kan je in dit paviljoen niet alleen zien, maar je kan er onder leiding van een ingenieur, in gaan. De gang gebouwd in dit paviljoen is 300 m lang en vertoont alle aspekten van een echte mijn. De nadruk werd vanzelfsprekend vooral gelegd op de veiligheid in de

'58 OPENT HAAR POORTEN

mijn en de nieuwste en modernste apparaten werden er in tentoongesteld. Je kan het uithouwen van de steenkolen, hetzij mecanisch hetzij met de hand, bijwonen

HET Atomium domineert de Wereldtentoonstelling en wordt beslist een grote attraktie Er zijn echter nog heel wat andere gedurfde konstrukties te bewonderen. Denk maar even aan de kerk van het Vaticaan. Het is de eerste keer dat het Vaticaan deelneemt aan een universele wereldtentoonstelling. De kerk is gebouwd volgens een recente techniek van Zweedse oorsprong. De fraaie toren wordt een van de blikpunten van de Expo Boven op de toren, op een hoogte van 60 m staat een kruis. Verder is er nog de Eternittoren, die deel uitmaakt van het komplex van urbanisme Zijn schroeflijnige vorm zal beslist sensatie verwekken en een schitterende verlichting zal de gedurfde en fraaie konstruktie van de toren 's avonds goed doen uitkomen

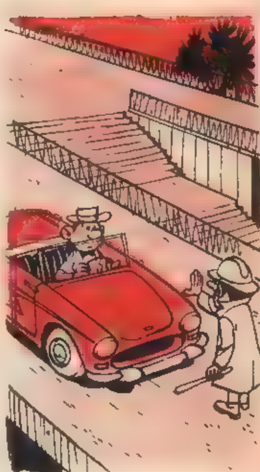
DE pijl van de burgerlijke genie is eveneens een fantastisch gewrocht. De punt van de pijl bevindt zich op 80 m van de basis, maar slechts op 35 m van de grond Een enkel fundament : een betonnen kubus die op 115 heipalen rust en een totaal gewicht heeft van 8 000 ton Aan de pijl hangt een loopbrug die een 2 500 m2 grote kaart van België domineert

DE pers speelt een grote rol in iedere internationale gebeurtenis Het is dus niet meer dan juist dat zij het hare bijdraagt tot het welslagen van de Expo 58 te Brussel De journalisten kregen op de Heizel een grote, goed verlichte en verluchte zaal, waar zij alle soorten schrijfmachines en 30 telefoonhokjes vinden Er zijn zelfs fairhostesses, die de opdracht hebben de taak van de pers te vergemakkelijken. De reporters mogen tevens putten uit een rijke fotodokumentatie. Er is een donkere kamer en er zijn studio's om reportages op band op te nemen. Alles is voorzien om rechtstreekse reportages uit te zenden

IN deze redaktiezaal, heiligdom van de journalisten, mag je niet binnen. In het groot paviljoen van de pers zal je echter met open armen ontvangen worden. Je vindt er o.m een reusachtige krant (12 m breed) en je kan er zien hoe een dagblad wordt gemaakt van op het ogenblik dat de reporter of de journalist zijn artikel schrijft, tot het van de pers komt en

gereed is voor de verkoop Je kan er alle Belgische dag- en weekbladen ter inzage krijgen. Zij werden op zuilen gemonteerd. Onder je ogen drukt een pers een kleine folder, souvenir van de Expo 58

OM de brug, die het park van Laken met het park van Osseghem verbindt, te bouwen waren er 7.000 m³ beton nodig en 250 arbeiders werkten 15 maanden

NEDERLAND ontwikkelt in zijn paviljoen dit tema · « Het water vriend of vijand ». Het Nederlands paviljoen is naar de mening van de deskundigen een echt juweel. Je kan er o.m. een reusachtige schroef in bewonderen Ze weegt 27 000 kg., heeft e diameter van 6,70 m en vi schroefbladen Het is de grootste schroef ter wereld en ze werd gebouwd voor een petroleumtankschip

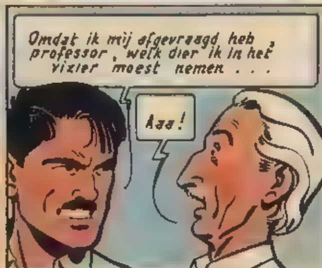

VERBODE

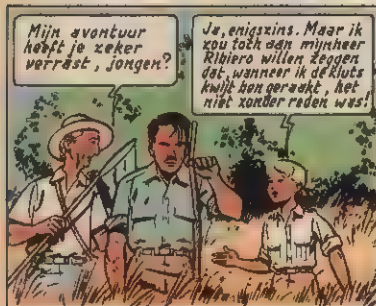
De professor is, verstrooid zoals gewoonlijk, een leeuw

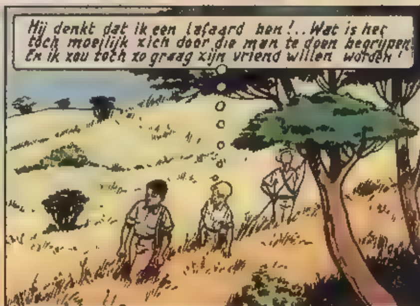

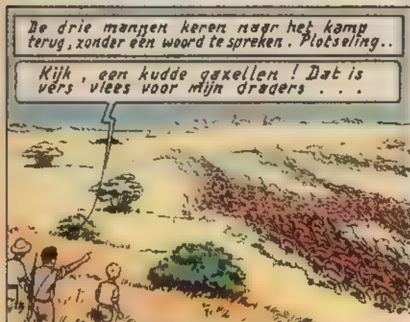

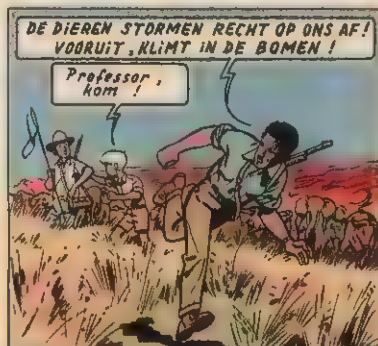
(1) Zie het album "Pom en Teddy".

N ZONE

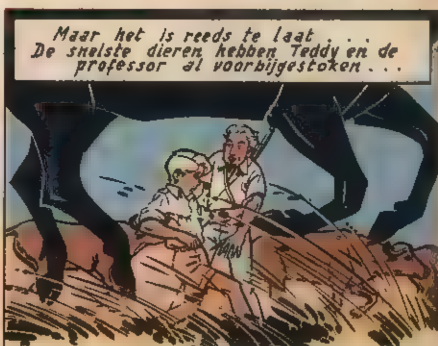
Tekst en tekeningen door Frans Craenhals

...genaderd. Deze valt hem als bij wonder niet aan...

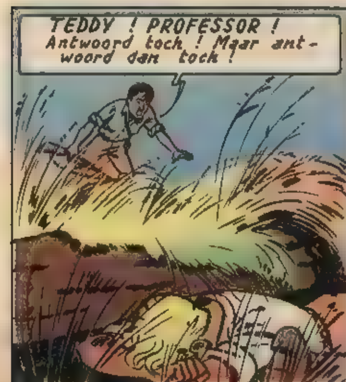

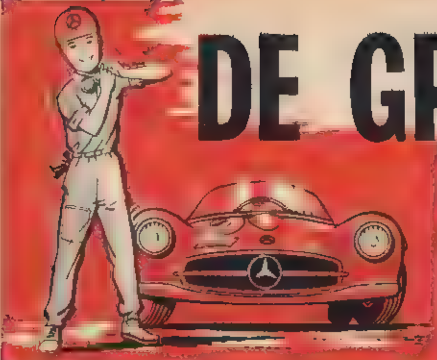

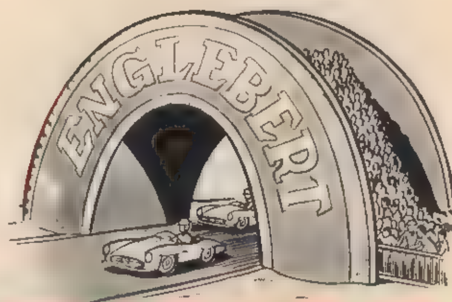

DE GROTE DAG *is daar!*

VRIENDEN, zo ver zijn we dan! De grote dag, de dag « J », d.w.z. de dag van de jeugd is aangebroken: de Internationale Wereldtentoonstelling van Brussel heeft haar poorten geopend en het startsein voor de eerste rit op het Kuifje's autodroom werd gegeven.

Dat autodroom is schitterend geslaagd. Je moet er zo vlug mogelijk naar toe komen. We hopen zelfs dat je je bezoek aan de tentoonstelling bij het autodroom begint. We verwachten je met ongeduld.

Je mag dan de reusachtige autoband zien, vervaardigd door ENGLEBERT, die als brug zal dienen zodat je veilig en op een originele wijze op de renbaan kan geraken.

De renwagens MERCEDES, die keine meesterwerken van elegantie en kracht, wachten op je en voeren je naar de overwinning!

De chronometer PONTIAC zal op onweerlegbare wijze de tijd aanduiden, waarin jij de rit hebt afgelegd.

Een personeel dat je hartelijk en kameraadschappelijk ontvangt zal je tot op de renbaan leiden. Hier wachten vriendelijke, hulpvaardige mannen je op: de agenten van WEGENHULP. Zij zijn het die iedere dag en bij alle weer de wegen van België bewaken en de automobilisten die pech hebben of in nood zijn onverwijld helpen. Zij plaatsen waarschuwingstekens, zij kruipen onder de auto's om herstellingen uit te voeren, zij strooien zout op de plekken ijzel, zij vagen de sneeuw weg, zij bestrijden de branden en zij dienen zelfs de gewonden langs de weg de eerste zorgen toe. Zij doen dit alles met kennis van zaken, vriendelijk en geduldig.

WEGENHULP zal je dus begroeten in het KUIFJE's autodroom. De agenten zullen je leiden, aanmoedigen, je helpen om de verkeersmoeilijkheden te overwinnen en ze zullen je ook leren hoe je een flink en geschoold automobilist wordt. Met zo'n reisgezel naast je zul je heerlijke ritten kunnen maken op het KUIFJE's autodroom. Je ziet, niets werd verwaarloosd om je goed te ontvangen en om je behulpzaam te zijn.

Kom dus spoedig...en veel pret!

DANK ZIJ HET ELECTRONISCH BREIN VAN LOGEXPO ZULLEN 35 MILJOEN BEZOEKERS GERUST SLAPEN

GEDURENDE zes maanden zullen alle kantoren van Logexpo in staat zijn iedere bezoeker die zulks vraagt binnen de minuut onderdak te verschaffen. Ja, je hebt goed gelezen, tussen het ogenblik waarop de bezoeker een kamer vraagt en hij het kantoor verlaat met het adres van zijn logement in de hand, zullen er slechts zestig sekonden verlopen!

M. Fernandez van Santa Cruz stapt uit zijn wagen, autobus, trein, vliegtuig of helikopter en vult, met de hulp van een fairhostess een aanvraag voor logement in. Op het formulier dat hem ter hand wordt gesteld, schrijft hij zijn identiteit, zijn nationaliteit, de duur van zijn verblijf en tussen de verschillende kategorieën van hotels die hem worden aangeboden, kiest hij die kategorie welke hem best past. De aanvraag van Fernandez wordt overgemaakt aan een bediende van Logexpo, die de nodige verificaties doet en het genre van logement, gewenst door Fernandez, omzet in code, d.w.z. in een letter en een cijfer. De bediende haalt de mecanografische steekkaarten te voorschijn van het logement dat beant-

woordt aan de wens van Fernandez en schrijft het nummer van de kaart op het aanvraagformulier. Dan komt het elektronisch brein in werking; een cardatype gerealiseerd door I.B.M.

De operateur steekt er de mecanografische steekkaart in en drukt op een klavier het cijfer dat correspondeert met het aantal dagen dat M. Fernandez in ons land wenst te blijven. Bliksemsnel maakt de machine nu een aantal berekeningen en geeft drie logementtitels. Een daarvan is voor Fernandez, een voor de hotel-

houder of de burger die mijnheer Fernandez onderdak verschaft, en een derde wordt bewaard door Logexpo.

Deze operaties werden afgehandeld in een rekordtijd van achttien sekonden.

M. Fernandez werd vriendelijk ontvangen en kreeg in één minuut logement. Uitgerust, kan hij nu de Wereldtentoonstelling bezoeken.

HALLO, HALLO, HIER

PARIJS-BRUSSEL

WORDT UITGEVOCHTEN IN HET TER KAMERENBOS

OM de belangrijkheid van de wielerwedstrijd Parijs-Brussel te begrijpen, moet men deze wedstrijd van het begin tot het eindpunt gevolgd hebben. Van 's morgens vroeg om zes uur bij het ontbijt in « Tête de Bœuf » te Parijs tot aan de sprint in het Ter Kamerenbos is het een drukte van belang. In Parijs is er een massa volk te been, langsheen de weg staan er duizenden nieuwsgierigen, en wanneer men over de Belgische grens komt begint het pas. Daar staat telkens een dichte menigte om de renners aan te moedigen en toe te juichen!

★

PARIJS-BRUSSEL is een van de eerste koersen die ik volgde toen ik nog maar pas radioreporter was. Wij vertrokken toen veel vroeger dan nu. De renners moeten 300 km afleggen en zij die zich niet sterk genoeg voelen, bestuderen de kaart om te weten op welke punten zij het mogen opgeven, omdat ze daar dicht bij een station zijn en de trein naar huis kunnen nemen. De slimste renners blijven braaf in het peloton en houden de eventuele overwinnaars goed in het oog. Wanneer ze zien dat deze renners verzwakken en het tempo niet meer kunnen volgen, springen zij op de bres en trachten zich los te rukken. Stan Ockers hield veel van zulke koersen. Tijdens een groot deel van de weg verloor hij zijn rivalen niet uit het oog, hij wikte en woog hun kansen en vergiste zich zelden. Wanneer een paar renners uit het peloton ontsnapten en hun kans alleen waagden, wist hij telkens of het een ernstige poging was ofwel of zij het na enkele kilometers zouden moeten opgeve. Wanneer hij er van overtuigd was dat de renners een ernstige kans maakten, liet hij er geen gras over groeien en ging hen achterna.

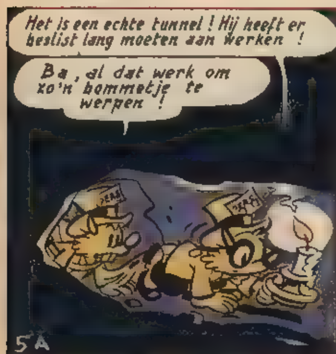
★

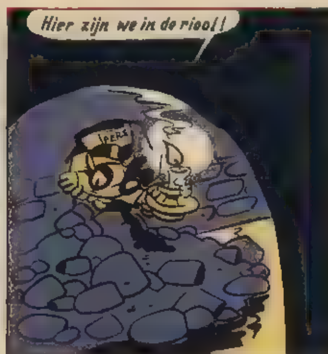
HEEL dikwijls wordt de sprint van deze grote klassieke wegwedstrijden hardnekkig betwist. Bernard Gauthier en Raymond Impanis weten daarover mee te praten. Zij reden naar de eindmeet in het Ter Kamerenbos en meenden dat zij de rit gewonnen hadden. De kijkers scandeerden de namen reeds van bij de St-Jansheuvel. Zij kwamen alleen op de piste in het Ter Kamerenbos en moesten daar een ronde afleggen. Op enkele meters van het doel werden zij echter ingehaald door een klein peloton en zij hadden hun kans verkeken!

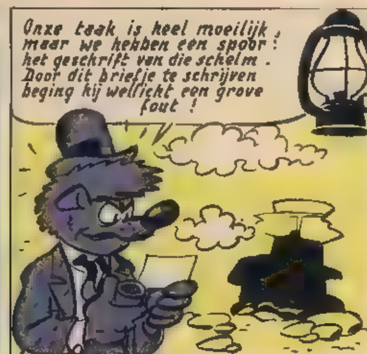
In 1956 speelde Rik Van Looy het klaar 30 km alleen stand te houden. Rik Van Looy is niet de eerste de beste. Op hem zijn grote verwachtingen gebouwd en we zijn er van overtuigd dat hij sterk en schrander genoeg is om de klassieke wegrit Parijs-Brussel 1958 te winnen!

ZIZANION DE

Zizanion pleegde een aanslag op de koning en vluchtte dan langs een tu

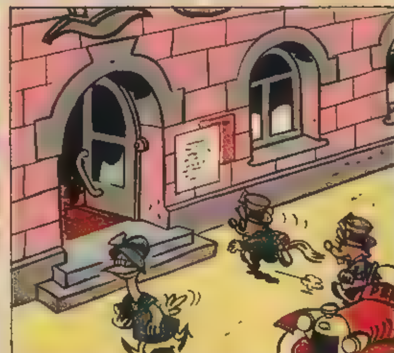

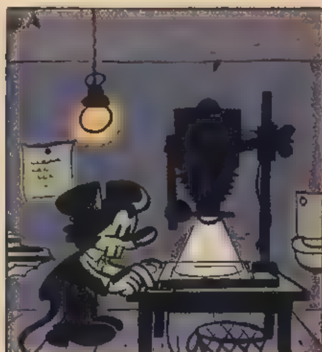

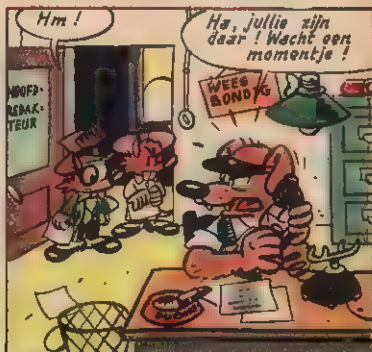

VERSCHRIKKELIJKE !

...el, Chlorophyl en Minimum, reporters van « De Echo » komen ter plaatse...

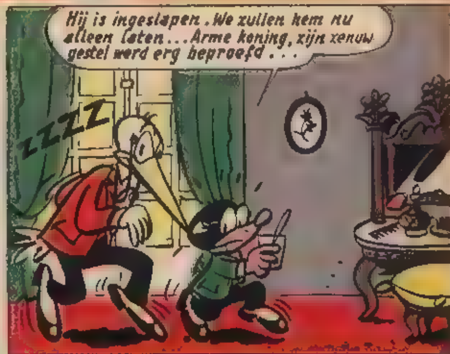

(Wordt voortgezet.)

Verhaal door Step.
Geïllustreerd door F. en L. Funcken.

DE WEES VAN WEST-POINT

IEDER jaar in de maand juli overschrijden zevenhonderd jongelui van zeventien tot tweeentwintig jaar en van 1 m 68 tot 1 m 90 groot, de drempel van de Militaire School van West Point, die in 1802 gesticht werd op aanvraag van George Washington. Ze dromen er van eens zo beroemd te worden als Eisenhower of Mac Arthur. Voorlopig is het echter nog niet zo ver! Er wacht hen 'n ijzeren tucht en velen zijn geroepen maar wenigen uitverkoren.

OP een namiddag, enkele jaren voor de laatste wereldoorlog, hurkte een jongen met sproetvlekken in het gelaat, tussen de benen van een politieagent en keek met grote ogen naar het defilé van de kadetten, die de eed zouden afleggen. Er zijn heel wat jongens in Amerika die het plan koesteren naar West Point te gaan om de hoge sjako en de grijsblauwe uniform met vergulde knopen te dragen.

De jongen met sproetvlekken in het gelaat heette Johny Stevenson. Hij was 14 jaar, droeg een versleten bluejeans en woonde met zijn grootvader in een voorstad van West Point, in de staat New York. Zijn ouders waren om het leven gekomen in een autoongeluk. Een banale geschiedenis. Johny bracht zijn vrije tijd meestal op straat door en iedere avond wandelde hij rond de hoge muren in rode steen van de militaire school. Die dag keek hij dus naar het defilé van de kadetten. Tussen de vele kijkers stonden de vaders en de moeders van de West Pointers, fier en gelukkig. Toen de ceremonie ten einde was, vlogen duizenden witte petten in de lucht en weerklonk er een geestdriftig gehuil. Dat is een oude traditie van West Point. Na vier jaar stipte gehoorzaamheid en ijzeren discipline, geven de kadetten luidruchtig uiting aan hun vreugde en gooien daarbij hun sjako de lucht in.

Johny was opgesprongen, want een sjako was tot vlak voor zijn voeten gerold. Hij raapte hem op en zette hem vanzelfsprekend onmiddellijk op het hoofd. Een kadet kwam toegelopen en riep :

— He, boy! Waar ga je met mijn sjako naartoe?

Johny bleef stokstijf staan, hij wist geen antwoord. Als de president van de Verenigde Staten hem had aangesproken, zou hij niet dieper onder de indruk geweest zijn.

— Wel, antwoord! Wat wil je met mijn sjako?

De kadet glimlachte echter en Johny voelde zich reeds op zijn gemak.

— Ekskuseer, mijnheer...

— Ik ben een luitenant, snotneus!

— Luitenant, ik wou...

— Wel, spreek op! En trouwens, wat doe je hier helemaal alleen?

— Luitenant, u bent ook helemaal alleen!

De jonge officier blikte om zich heen en scheen eensklaps een beetje weemoedig. De kadetten werden bijna allemaal afgehaald door hun familieleden, kennissen, vrienden of verloofden, maar hij was inderdaad alleen.

— Ja... Ik ben wees.. Mijn familie is het leger ..

— Luitenant, ik ben ook wees.

— Neen! En je zou je bluejeans graag ruilen voor mijn uniform, nietwaar rakker? Je droomt van West Point. Heb ik gelijk of niet? Toen ik zo oud was als jij, droomde ik er ook van en telkens weer kwam ik naar de parademarsjen kijken en slenterde ik rond de muren van de school. Op zekere dag heb ik dan de drempel overschreden, en nu ben ik officier

Johny dronk deze woorden gretig.

— Vermits we dus alle twee wees zijn, ben jij voortaan mijn kleine broer en mijn beste kameraad Wil je?

— Ja!

— Fijn! Dan vieren we samen feest! Ik heet Hopmann, en jij?

— Johny Stevenson.

— Kom op, toekomstige luitenant Stevenson. Ik neem je mee en het wordt een prettige dag!

En inderdaad, Johny zou die namiddag nooit vergeten. 's Avonds bracht luitenant Hopmann hem terug naar huis en aan grootvader kon hij nu urenlang vertellen over alles wat hij gezien en beleefd had. De muziek, de zon, de roomijs dat hij gesmuld en het oranjesap dat hij gedronken had. Luitenant Hopmann moest afscheid nemen en toen zei Johny :

— Luitenant, geef me een souvenir aan deze dag.

— Een souvenir?

— Ja, een kleinigheid. Om het even wat. Die knoop van je mouw, krijg ik die?

— Je gekscheert, Johny! De ka-

pitein van dienst doet niets liever dan de knopen van je uniform tellen. Als er een ontbreekt, dan beschuldigt hij er de eigenaar van die uniform van, naakt rond te lopen en veroordeelt hij hem de mess te poetsen met een tandenborstel. Je wil toch niet dat ik gestraft wordt, he?

— Neen, luitenant.

— Kijk niet zo sip! Je krijgt de knoop. Ik heb er gelukkig nog een paar... Deze avond nog naai ik een nieuwe knoop aan mijn mouw.

Hij sneed de vergulde knoop met de Amerikaanse adelaar van zijn mouw en gaf hem aan Johny. De knaap was te diep ontroerd om te danken, hij vluchtte en sloeg de deur met een smak achter zich dicht. Luitenant Hopmann haalde de schouders op en keerde naar West Point terug.

Ze bleven vrienden en de tijd verliep. Drie jaar later kwam Johny op zijn beurt naar West Point. Alle jongens welke ook hun sociale rang of fortuin is, worden toegelaten in deze school. Nadien pas komt de schifting. Ze studeren en werken zestien uren per dag en zijn aan een zeer strenge tucht onderworpen. Twintig van de honderd kadetten die in juli worden toegelaten, moeten de school weer verlaten omdat zij niet aan de vereiste voorwaarden voldoen.

Johny studeerde en werkte onverpoosd en toen hij 21 jaar was, kwam ook voor hem de blijde dag dat hij zijn witte sjako in de lucht kon gooien. Hij was officier. Hopmann wachtte Johny na het défilé op en samen vierden ze de heuglijke gebeurtenis. Ze waren echter niet meer zo onbezorgd als vroeger, want de oorlog was intussen uitgebroken. Onderluitenant Johny Stevenson kwam van school en moest bijna onmiddellijk zijn legereenheid ergens aan het front vervoegen. Op 19 februari 1945 kreeg hij zijn vuurdoop in de slag van Iwo-Jima, die 26 dagen duurde en een beslissend keerpunt was in de oorlog. Iwo-Jima is een eilandje gelegen in de Stille Oceaan op 1.200 km van Tokio. Om 9 uur 's morgens werden de eerste infanteristen van de Amerikaanse marine aan wal gezet. Het strand van het eiland, enkele vierkante kilometers zand, zou de schouwplaats worden van vreselijke en hardnekkige gevechten.

De avond van de eerste dag van de grote slag, werkte kolonel Hopmann in een bureau van de staf aan boord van een schip, de lucht was drukkend in de enge ruimte en blauw van de sigarettenrook. Het vale schijnsel van de lampen liet grote gedeelten van het vertrek in de duisternis. Iemand kwam binnen en klopte Hopmann, die over de kaarten gebogen was op de schouder:

— Ik heb slecht nieuws voor je!

— Spreek op, man, wat heb je me te vertellen? In een tijd als deze moet men zich helaas altijd aan slecht nieuws verwachten.

— Onderluitenant Stevenson...

Hopmann richtte zich eensklaps op.

— ...gesneuveld. Deze morgen tijdens de eerste aanval op het eiland. Hij was op slag dood, hij heeft niet geleden...

Kolonel Hopmann staarde zwijgend voor zich uit.

— Een paar van zijn kameraden hebben hem opgeraapt. Ik laat je raden wat Stevenson in zijn rechterhand gekneld hield, een UNIFORMKNOOP!

Volgende week :

De leden van de administratie van de firma Anametal Co werden in allerijl bijeen getrommeld voor een belangrijke vergadering. Met gesmoorde stem zei de vice-president: « We moeten die gek roepen. Dat is onze laatste kans. »

Enkele minuten later rinkelde de telefoon in het Hotel des Sables. L. Nordine haakte af, glimlachte en zei eenvoudig: « Neen ». Hij ging op het terras staan en keek naar de maan: zij was stipt op het:

RENDEZ-VOUS IN DE SAHARA

de confidenties van een FIAT 1100

(Wordt voortgezet.)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

HET EINDE VAN EEN WERELD

SCHILLER zei : « Een eeuw gaat ter ruste, een eeuw staat op. De Middeleeuwen zijn ten einde in de XVe eeuw, het moderne tijdvak gaat beginnen. » We groeten de middeleeuwse wereld een laatste maal. Ik weet wel dat sommige historici schreven dat de Middeleeuwen de tijd van het obskurantisme was. Ze vergeten de katedralen, de ridders, de kruistochten, en nog veel meer.

1. — DE SCHONE KUNSTEN

IN de Middeleeuwen werden er mooie liederen gezongen, waarbij de mimiek en het gebarenspel een grote rol was toegemeten. Er was Reinaert de Vos, een Middelnederlands dierenepos naar een onvoltooid werk van een zekere Aernout, voltooid en afgewerkt door een zekere Willem omstreeks 1250. Het is het meesterstuk van de gehele middeleeuwse letterkunde. Er waren de mysteriespelen of religieuse drama's, er waren allegorische stukken zoals Elckerlyc, dat dateert van het einde van de XVe eeuw en wordt toegeschreven aan Petrus van Diest.

2. — DE FILOSOFIE

DE grote filosofen van de Middeleeuwen zijn de H. Thomas van Aquino, die de eretitel docteur Angelicus (engelachtig leraar) kreeg, de H. Bonaventura, de doctor Seraphicus, Duns Scotus, een der scherpzinnigste denkers van zijn tijd, Siger van Brabant, een Vlaams wijsgeer die doceerde aan de universiteit van Parijs, Rogerus Bacon, professor te Oxford. Rogerus had een voor zijn tijd ongewone belangstelling voor de natuurwetenschappen. Wetenschappelijke opzoekingen en experimenten werden toen gewoonlijk bestempeld als toverij.

3. — DE UNIVERSITEITEN

DE universiteiten, gesticht door de pausen, waren in de Middeleeuwen echte, kleine onafhankelijke staten. Talrijke woelige studenten leerden er in het Latijns teologie, rechten, medicijnen, gramatica, logica, aritmetiek, muziek en kunsten. Zij waren meestal gehuisvest in kolleges. Robert de Sorbon stichtte in de XIIIe eeuw het kollege van de Sorbonne te Parijs, dat nog altijd bestaat.

4. — LEUVEN

DE katolieke hogeschool van Leuven werd gesticht in 1425. Zoals overal waren de studenten er gegroepeerd in naties en onder de hoge autoriteit geplaatst van de rector magnificus. Deze laatste kon de studenten veroordelen en zelfs laten opsluiten ! Leuven was een centrum van wetenschappen en schone kunsten. In 1457 was het prachtig stadhuis dat doet denken aan het Sint-Ursulaschrijn van Memlinc (bewaard in Brugge), voltooid. Dit stadhuis was de afscheidsgroet van de Middeleeuwen.

5. — JACOB VAN MAERLANT

WE kunnen dit hoofdstuk niet afsluiten zonder Hadewijch te vermelden en te verwijzen naar Walther von der Vogelweide. En ken je een van de mooiste liederen uit de Middeleeuwen « Het Daghet in den Oosten » ? Van Jacob van Maerlant heb je natuurlijk al gehoord. Hij kreeg te Damme z'n standbeeld. Hij werd geboren omstreeks 1235 en stierf in 1288. Zijn grootste werk is « Spiegel Historiael ». Van hem zijn deze versregels : « Dichten moet uut herten vri komen ende uut claren zinne. »

Signor SPAGHETTI ZOEKT RUST

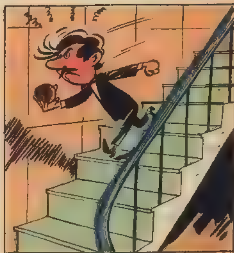
DOOR

DINO ATTANASIO

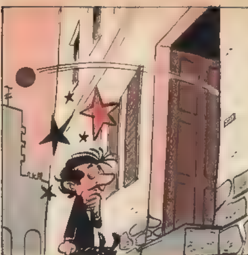

Ik geloof dat je een bal hebt, die bij vergissing . . .

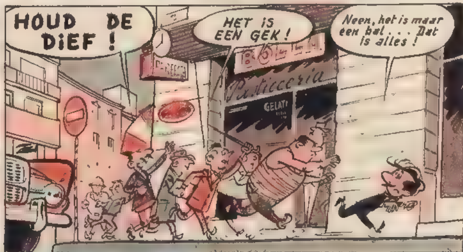

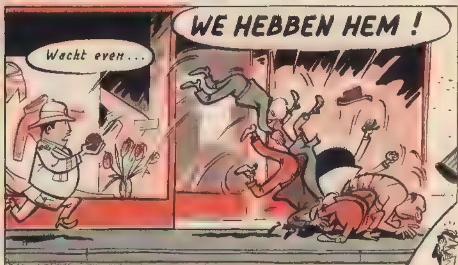

Is die bal van jou ?
!?

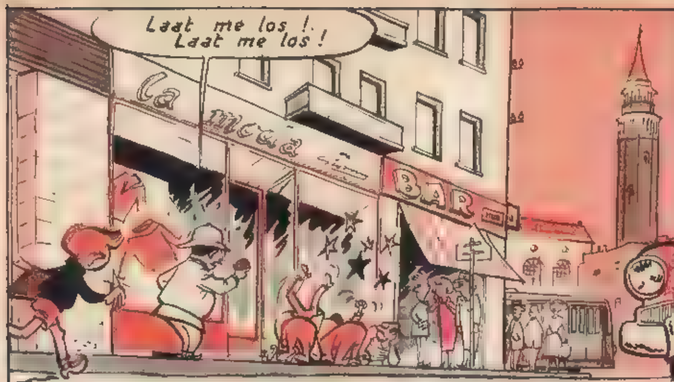

?

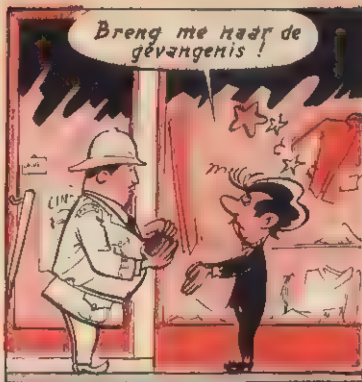

HOUD HEM TEGEN!

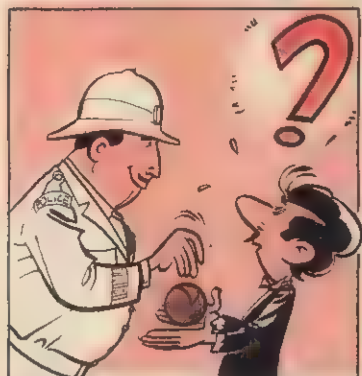

HOUD DE DIEF !
HET IS EEN GEK !
Neen, het is maar een bal . . . Dat is alles !
Pasticceria
GELATI

CINE

Wacht even . . .
WE HEBBEN HEM !

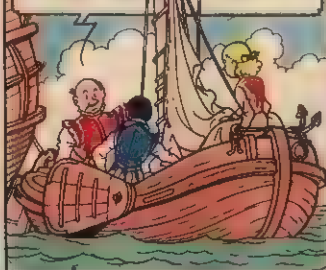
Volgende week : ALFONS, LIFTBOY

HET GOUDEN PAARD

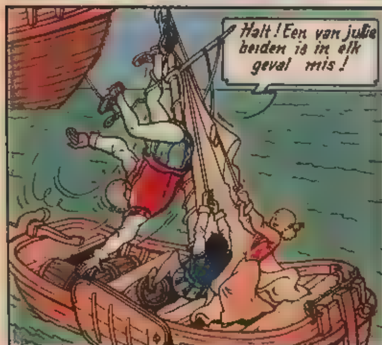
DOOR WILLY VANDERSTEEN

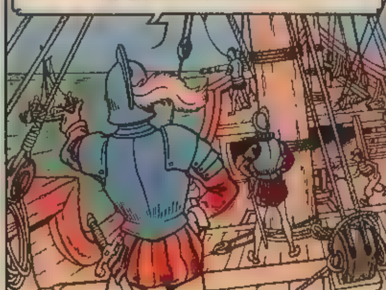
Het gouden paard is een geschenk voor Fernando Cortez. Lambik heeft zijn vriend Alvarez beloofd het dier aan boord van de « Vittorio » te loodsen.

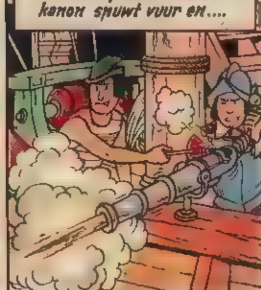

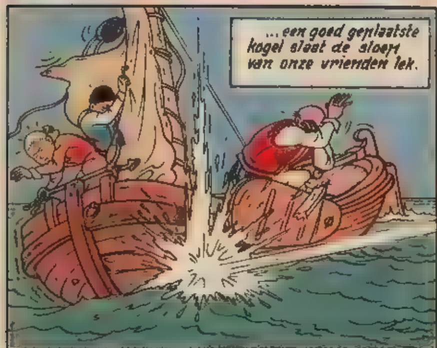

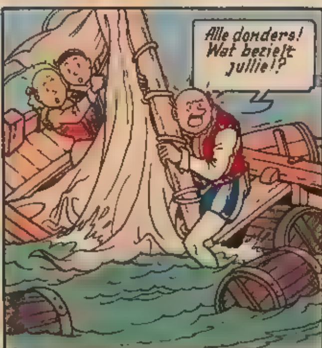

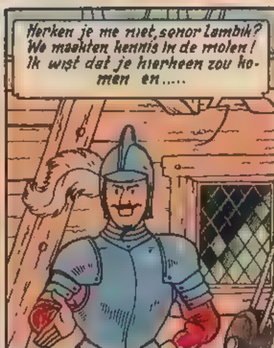

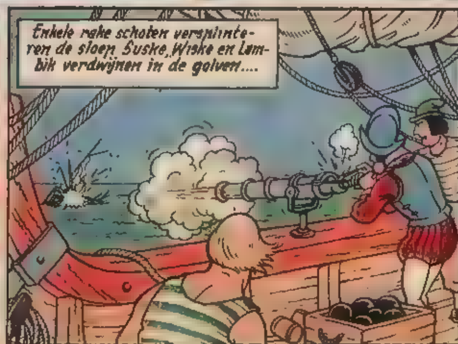

(Wordt voortgezet.)

DE ZWARTE KLAUW

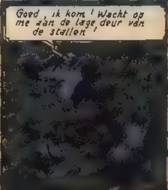

Petronius en Alex beraadslagen. Door het open venster wordt een steen naar hen geworpen

Ken je het album « HET SEIN STAAT OP ROOD » ? Deze mysterieuse geschiedenis zal je beslist boeien !

Mulligan die trachtte de fabelachtige schat op te halen uit het wrak gezonken in de baai van Atoera, werd door een inktvis verstikt. Marc Larcher die hem nagegaan is, deed de kajuit met de inktvissen bij middel van dynamiet springen...

DE LAATSTE AANVAL

TEKST VAN J.-M. CHARLIER
GEILLUSTREERD DOOR REF

EEN ruime poos staarde Marc naar het weke, kleverige slijk, dat door het open gebarsten dek naar beneden gleed en plotseling begreep hij wat dit betekende. De tonnen slijk, opgestapeld op het wrak, zouden het tussendek, dat dank zij zijn waterdichtheid tot op dit ogenblik gespaard bleef, volledig vullen. De schat, die berg goud en platina die hij zoeven had ontdekt, zou in het slijk verdwijnen... Het was een tragikomische situatie. Marc lachte wild, terwijl tranen van spijt hem in de ogen drongen. Hij stortte zich op de koffers en de zakken en schepte er met handvollen goud en platina uit. Hij kon er maar niet toe besluiten er mee op te houden en terug naar de oppervlakte te stijgen, alhoewel zijn zuurstofvoorraad bijna ten einde was. Zijn oren suisden en het viel hem moeilijk nog adem te halen. Toch bleef hij daar beneden, hij wist beslist niet goed meer waar hij was en wat hij deed. Het slijk steeg tot aan zijn hielen, dan tot over zijn knieëen en nog steeds sijpelde het door het plafond naar beneden. Eensklaps werd hij er zich van bewust dat hij zich in doodsgevaar bevond. Hij richtte zich op en wou zich losrukken uit die doodkist van slijk. Hij gilde van schrik, want hij kon zich uit het dreigende slijk niet losrukken.

Het goud waarmee hij de zakken van zijn duikerpak had gevuld woog zwaar. Wilde hij gaaf en gezond de oppervlakte bereiken, dan moest hij de fabelachtige schat achterlaten en kon hij slechts een belachelijk kleine hoeveelheid meenemen. Hij zat nog steeds op de knieën, het slijk kwam hem nu reeds tot aan de buik. Hij moest nu kiezen. Bevend van woede hield hij er mee op nog meer goud in zijn zakken te stoppen, en langzaam als het ware met tegenzin, gooide hij de staven terug weg. Hij voelde dat hij zou stikken. Het bloed klopte wild in zijn slapen en drong hem in de ogen, het ontbrak hem aan zuurstof. Hij opende en sloot zijn mond als een vis die op het droge wordt geworpen. Eindelijk dan rukte hij zich los van de schat en stapte hij langzaam in de richting van de opengereten schoorsteen. Hij wankelde en kon zijn zinnen niet meer bij elkaar houden. Hij deed zijn zware, loden schoenen uit om makkelijker naar boven te kunnen zwemmen. Hij sloeg wanhopig met de armen in het water en steeg op als een kurk, onbekwaam nu en dan op te houden om een ongeluk, dat steeds kan optreden wanneer men te snel stijgt, te vermijden. Zijn longen brandden als een smidsevuur. Met koortsachtige haast rukte hij zijn helm af en ademde gulzig de frisse lucht in. Het was net alsof er gesmolten lood door zijn longpijpen liep en hij vreesde dat zijn hart zou breken. Het scheelde geen haar of hij zonk als een steen. Het bloed kwam hem uit de neus, de mond, de oren. Instinktmatig lei hij zich op de rug en liet zich langzaam, zeer langzaam drijven. Eindelijk kon hij opnieuw ademen, zijn borst deed vreselijk pijn, verwarde ideeën gingen hem door het hoofd. Waarom pikten zij hem niet op?

Waarschijnlijk was hij een flink eind van de boot aan de oppervlakte gekomen. Hadden ze hem niet gezien?

Na een tijd die hem een eeuwigheid toescheen, en ondanks de hevige pijn die zijn borst aan stukken reet, richtte hij zich op in het water en opende de ogen. Hij was inderdaad op een ruime afstand van de schoener. Heel langzaam, met trage slagen zwom hij in de richting van zijn schip. Op de ex-« Bora-Bora » was geen teken van leven te bespeuren. Wat betekende dat? Het touwladder hing niet meer uit. Met een stem waarvan hijzelf schrok, riep hij:

— Ho! Ho! Matrozen! Een koord! Vlug!

— Met genoegen, beste vriend!

Die snijdende, ironische stem versteende hem. Hij zou ze tussen duizend andere stemmen herkend hebben. Een ogenblik dacht Marc dat hij een nachtmerrie had. Ongelovig en vol schrik staarde hij naar de reling, waarover een tengere, korte gestalte gebogen was. Neen, hij had zich niet vergist. De man die hem aldus op zijn eigen schip welkom heette, was niemand anders dan zijn doodsvijand Miura. Miura, de leider van de Samoeraï van de Zwarte Zon.

Marc was te uitgeput om een gebaar, een beweging te maken. Hij kon niet meer vluchten of zich ook niet meer verdedigen. Hij zag hoe andere silhouetten de Japanner stil naderden. Zich vasthoudend aan het trekschoor, daalden zij lenig langs de flank van het schip af. Zij pikten Marc op en hesen hem aan boord. Langs de reling lagen zijn matrozen allemaal gekneveld. Naast hen enkele Japaners om hen te bewaken. Miura boog zich over Marc en vroeg:

— Waar is Mulligan?

— Vraag het aan de inktvissen, fluisterde Marc dof.

Hij had de smaak van bloed in zijn mond, en de pijn die zijn borst martelde wilde maar niet ophouden.

— Het verbaast je me hier te zien, nietwaar? zei Miura.

— Vanwaar kom je? Hoe voor de duivel ben je hier gekomen?

De Japanner lachte breed.

— Geloofde je werkelijk dat je me overwonnen had? Dat was toch erg dom! Sedert hedenmorgen zat ik met mijn gezellen in het struikgewas langs de oever, en ik wachtte op het ogenblik dat je zou duiken om te handelen.

— Je... je was daar?... Op de oever?... Aan land?...

Marc kon het niet snappen.

— Ja, grinnikte de Japanner, toen jij Cristobal ontmaskerde, meende je dat je me op zee mocht verwachten, nietwaar? Je hebt er geen ogenblik aan gedacht dat ik op een ander punt van het eiland kon ontschepen om ongemerkt tot hier door te dringen.

Marc boog het hoofd. De Japanner dacht waarachtig aan alles! Hij sloeg toe als zijn uur gekomen was en hij miste zijn doel niet. Voor hem was de strijd nu definitief verloren. Waarom nog verder strijden?

— Spreek me nu eens over de schat en vertel me vooral niet dat je hem niet gevonden hebt! Ik heb met je bemanning gesproken!

— Wel, als je er dan toch iets over weet, dan hoef je het me niet te vragen. Als je goed op de hoogte bent, weet je dat het wrak volledig in het slijk gezonken is; slechts bij middel van sterke kranen zou men het uit dat graf kunnen oplichten.

— Nu je in mijn macht bent, heb ik absoluut geen haast meer. Mijn gezellen zullen de situatie zorgvuldig bestuderen en daarna halen wij te Auckland al het materiaal dat wij nodig hebben.

— En wat doe je met mij?...

Volgende week:
HET ONBEKEND GEVAAR

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

HET HUIS VAN DE STERKSTE

Geholpen door Kleine Poedel slaagde Chick Bill er in Tex Hittay, die naar Mexico wou vluchten, aan te houden

TEKENINGEN VAN TIBET SCENARIO VAN GREG

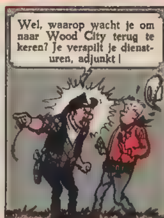

DE ERFENIS VAN SIGURD

TEKST EN TEKENINGEN DOOR F. FUNCKEN

Harald beval het monster zijn masker af te werpen, maar als enig *antwoord kreeg hij een dreigend gebrom*

Dáár heb ik niet aan gedacht! Het is een valstrik en ik ben er in gelopen!

Met een dof gebrom valt het dier de Viking aan. .

...en grijpt hem vast. De beer wil hem met zijn poten verpletteren...

Had ik nu maar een dolk, want dit zwaard is veel te lang!

Op dat ogenblik komen de anderen toegelopen, maar ze staan machteloos achter het ijzeren hekken...

Wat gebeurt er?

Harald vecht tegen een reusachtige beer!

We moeten dat hekken inbeuken... Vlug!

Maar je vriend zal het zo lang niet uithouden. We moeten er iets anders op vinden!

Ik kan niet meer! Het is met mij gedaan... Vaarwel, vrienden!

De avonturen van Harald zal je met spanning volgen in het album « DE WITTE RUITER ».

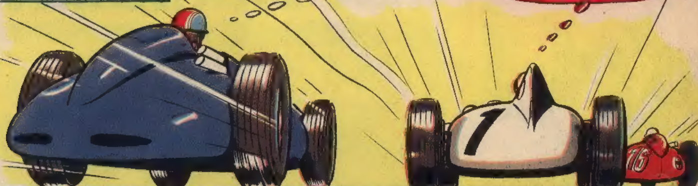

DE GROTE MATCH

Tekst en tekeningen van Jean Graton

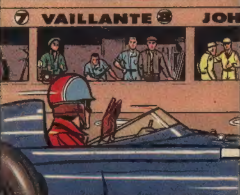

De tweede race van de grote match heeft plaats te Indianapolis. Warson is zo zeker van zijn overwinning dat hij het risico neemt te vertragen en de baan te ruimen voor Michel Vaillant...

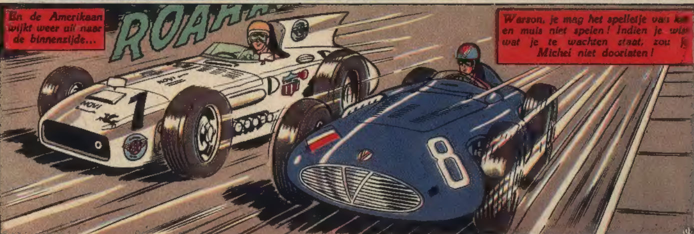

DE POSTI

EEN AKROBAAT!

DIT is Matthews, de beroemde goalkeeper van Shelsea. Hij haalde een niet alledaags staaltje van lenigheid uit, dat door een fotograaf gekiekt werd. Je zou lang moeten oefenen om het na te bootsen. Deze positie belette hem niet de bal te stoppen. Bravo voor Matthews !

GEVANGEN

EEN landbouwer uit Bonnat in Frankrijk klom in een kastanjeboom om hem te snoeien. Jammer genoeg verloor de boer het evenwicht. Gelukkig voor hem brak een tak zijn val. Jammer genoeg gleed hij er af. Gelukkig voor hem viel hij in een holte van de boom. Jammer genoeg kon hij er niet alleen uitgeraken. Gelukkig voor hem kwam er een kind voorbij. Jammer genoeg deden de kreten van de gevangene het kind zódanig schrikken dat het de vlucht nam. Gelukkig voor hem was het tamelijk vlug van zijn schrik hersteld en verwittigde het de

gendarmen. En zo werd hij eindelijk bevrijd. De arme boer had acht uren in die zeer onbehaaglijke positie doorgebracht.

Kostbare scheldwoorden

DON COCKELL, oud Engels bokskampioen alle kategorieën, verkreeg in een proces tegen het dagblad « Daily Mail » 800.000 F. schadevergoeding. De « Daily Mail » had Don Cockell voor « dik spek » gescholden en dat verdroeg Cockell nu eenmaal niet. Wij vragen ons af waarom. We kennen andere scheldwoorden dan « dik spek »... O ! Pardon !

WAAR IS DE SLEUTEL VAN DE KOFFER ?

EEN kwiebus was op het gek idee gekomen met zijn auto te stoppen in het midden van een druk kruispunt van Philadelphia, om in de koffer van zijn wagen een klein pak te zoeken. Dit pakje was helemaal achteraan in de koffer gegleden en zo moest de man werkelijk helemaal in de koffer kruipen om het te kunnen grijpen, maar... de koffer sloeg toe ! Toen de verkeersagenten die auto te midden van de weg bemerkten, stapten zij er op toe en hoorden de stem van de chauffeur uit de koffer komen. De man vroeg of zij de sleutels niet wilden nemen, die op zijn zetel lagen. Dat wilden de agenten wel, maar zij meenden dat ze voor de gek gehouden werden toen zij daar een sleutelbos van 42 sleutels vonden en daaruit de sleutel moesten zoeken die op de koffer paste. Toen het eindelijk zo ver was, heerste er op het kruispunt een verkeersstremming van belang en honderden mensen kwamen met een uur vertraging op hun kantoor toe.

LJON

DE VADER VAN DE REKENMACHINE

DE vader van de rekenmachine is William Seward Burroughs. Alhoewel hij zich uitsluitend voor de mekaniek interesseerde, plaatste zijn vader hem als boekhouder in een bank. Wat deed William toen ? Hij zocht daar een middel om al die cijfertjes vlugger op te tellen en af te trekken en vond de rekenmachine uit ! Thans heeft de familie Burroughs te Detroit, een van de grootste fabrieken gespecialiseerd in het

vervaardigen van elektronische machines. William zelf stierf in 1889, slechts 41 jaar oud.

EEN AUTO EN EEN TREIN

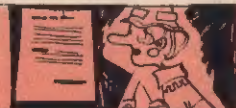

EEN inwoner van Pensacola in Florida, had zijn wagen op een onbewaakte overweg laten staan. De sporen had hij niet eens gezien. Toen hij enkele uren later terugkwam naar de overweg, stond zijn wagen er niet meer...Hij lag een beetje verder, d.w.z. dat wat een trein er van overgelaten had lag daar. Nauwelijks van zijn ontroering bekomen, zag hij een politieagent op hem toekomen, die hem een bekeuring gaf omdat hij zijn wagen op de verkeerde plaats had geparkeerd ! De man had goed te jammeren dat zijn wagen door de trein vermorzeld werd, hij moest betalen. De agent merkte ironisch op : « Treinen vernietigen auto's, maar bekeuringen vernietigen ze niet ! »

SPAARZAAM

SEDERT twintig jaar sturen Mac Douglas en zijn zoon, die beiden in de Verenigde Staten wonen, elkaar dezelfde kaart met gelukwensen op hun verjaardag. Mac Douglas is een Schot... zijn zoon ook !

MEER EERBIED VOOR BEETHOVEN

OP het program van een koncert dat onlangs te Boston gegeven werd, stond het volgende : « Uit eerbied voor Beethoven en voor het orkest, verzoeken we de dames niet te breien tijdens dit koncert. »

EEN ILLUSTERE ONBEKENDE

MICHAEL IWANOWITSJ DIAKOV, een burger van Sovjet Rusland, vierde vrolijk zijn 85e

verjaardag. Zijn naam zegt je niets, maar in zijn eigen land is hij een kleine beroemdheid. Als wielrenner nam hij deel aan driehonderd wedstrijden, won er 297 en werd drie keren tweede geklasseerd. Hij nam deel aan het eerste Russisch wielerkampioenschap in 1894.

Het zoekplaatje van bladzijde 3

Wat zoekt de boer ?
Zijn hond !

LEEUWEN EN MUIZEN

VIJFTIEN jaar lang verzorgde Ernest Swain de leeuwen van de Londense Zoo met toewijding en kennis en nooit heeft een leeuw hem gebeten of bedreigd. Thans werd Ernest verplaatst naar de afdeling van de knaagdieren en reeds de eerste dag werd hij door een muis flink in de vinger gebeten !

Het weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo	: KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk	: DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland	: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A.	: PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deven. DEVEA

S.O.S METEOREN !

door E.P. JACOBS

Na heel wat moeilijkheden kwam Mortimer bij zijn vriend prof. Labrousse toe. De taxi, waarin hij had plaats genomen, reed in een vijver en de chauffeur verdween. Mortimer wordt ondervraagd door de gendarmen...

Integendeel! Uitstekend nieuws! Mijn vriend, kapitein Blake, meldt dat hij morgenvroeg te Parijs toekomt en hij vraagt me hem te telefoneren in hotel Louvois, waar hij zijn intrek neemt. Wat ook zijn opdracht in Frankrijk moge wezen, ik ben er van overtuigd dat hij niet weigeren zal ons te helpen om de geheimzinnige zaak die ons bezig houdt, op te klaren!
Ik hoop het!

 (Wordt voortgezet.)